

Foranstående betingelsers post 8 blir på samme måte å tinglyse vedkommende konsesjonærens øvrige eiendommer.

Konsesjonæren skal innen 2 år innsende til departementet kart over samtlige de av ham erhvervede eiendommer og rettigheter. Konsesjonæren har å avgi meddelelse om de eiendommer som er eller senere måtte bli erhvervet og for hvis vedkommende der skal skje tinglysning av post 8.

I henhold til det anførte tillater man sig således å

innstille:

At det i henhold til lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14de desember 1917 § 20, jfr. § 19, tillates det engelske selskap The Bede Metal & Chemical Co., Ltd., å erverve de i fremlagte kjøpekontrakt, datert 10de juli 1920, anførte vannrettigheter m. v. i Gaulas vassdrag på de i Arbeidsdepartementets foredrag av 7de april 1922 inntatte betingelser.

4. Tromsø kommune.

(Regulering av Skarsfjordvassdraget på Ringvassøen).

Kgl. resol. av 21de april 1922.

Gjennem fylkesmannen i Troms fylke er med påtegningsskrivelse av 22de mars 1919 til departementet innkommet et andragende fra borgermesteren i Tromsø av 14de mars s.å. om konsesjon til regulering av Skarsfjordvassdraget på Ringvassøen.

Andragendet er sålydende:

«I henhold til lov av 14de desember 1917 tillater Tromsø kommune sig herved at søke koncession for regulering av Skarsfjordvassdraget paa Ringvassøen i Tromsøysundet herred.

Vasdraget er i sin helhet erhvervet av Tromsø kommune (Tromsø elektricitetsverk) i henhold til kontrakt med opsidderne av 10de september 1918 med tillæg av 10de oktober s. a., og Tromsøysundet kommune har i her-

redstyremøte 12te februar 1919 fraskrevet sig forkjøpsretten til vasdraget. Dette er saa i bystyremøte 12te februar 1919 besluttet utbygget efter de opsatte planer, se beskrivelse herav i vedlagte bilag, idet man dog foreløbig kun gjennomfører «1ste byggetrin».

Den regulering som utføres i dette byggetrin (sænkning av Krokvand) er ikke større end at det kan være tvilsomt om der kræves koncession herfor, idet Krokvandet kun har en mindre del av nedslagsdistriktet, og den kraftydelse der vindes ved reguleringen knapt er større end lovens grænse. Andragende indsendes dog allerede nu herved for den hele regulering ved fuld utbygning, for med en gang at faa fastslaat betingelserne for gennemførelse av den endelige plan for fuld utnyttelse.

Av vedlagte bilag fremgaar hvilken kraftydelse vasdraget paaregnes at gi.

Nøiagtige beregninger over kraftydelsen kan dog først foretas efterat vi gjennem direkte maaling i dette vasdrag faar sikkerhet over avløpsforholdene. Foreløbig kan derfor kun skjønsmæssig angis at økningen i kraftydelse ved regulering ved fuld utbygning antas at bli ca. 2 400 naturhestekræfter, idet vi maa forbeholde os at komme tilbake til dette spørmaal senere. Ved første byggetrin vil økningen i kraftydelse ved regulering bli ca. 500 naturhestekræfter.

Vandene disponeres ifølge vor kjøpekontrakt helt av Tromsø elektricitetsverk, og reguleringen berører saaledes ingen andenmands interesser.

Der findes omkring vandene ingen dyrket eller dyrkbar mark, ei heller skog, beite eller andre eiendomsherligheter der skades ved reguleringen.

Vasdraget anvendes ikke til fløtning eller færdsel av nogen art.

Vasdraget har ikke andre fald egnet til utbygning end det som nu er planlagt utnyttet av Tromsø kommune.

For reguleringen forutsættes opsat reglement i overensstemmelse med vedlagte utkast.

ved fullt ferdig anlegg installert 3 maskiner
à 2 400 hk., hvorav det ene i reserve.

Reguleringens omfang i de 2 vann vil
fremgå av følgende tabell:

Magasin	H. o. h.	Opdemning	Senkning	Høieste reg.v.s. h. o. h.	Laveste reg.v.s. h. o. h.	Regulerings- høide
Krokvatn	156,4 m.	5,4 m.	12,0 m.	161,8 m.	144,4 m.	17,4 m.
Svartevatn	153,8 »	8,0 »	9,4 »			

Utbygningen er tenkt gjennomført i 3 trinn. Ved det første utnytttes bare Krokvatns nedslagsdistrikt, ved det annet slåes tunnelen mellom de to vann, og ved det tredje opføres reguleringsdammen.

Omkostningsoverslaget er kun utarbeidet for første byggetrinn, visende en samlet sum på kr. 1 700 000,00. Ved hjelp av denne skulde der fåes levert i byen 1 115 hk. motsvarende en anleggspris på kr. 1 525,00 pr. hk. Ved senere utbygninger skulde anleggsomkostningene efter de nuværende bygge- og maskinpriser synke til kr. 900,00.

Det opplyses i andragendet, at Tromsø kommune eier vassdraget i sin helhet, og at Tromsøysundet kommune har fraskrevet sig forkjøpsretten til vassdraget.

Ansøkeren mener det kan være tvilsomt om der trenges konsesjon for første byggetrinn, men innsender dog andragende på den hele regulering for å få fastslått betingelsene for en gjennomførelse av den endelige plan. Ifølge andragendet finnes der ingen dyrket eller dyrkbar mark, skog, beite eller andre eiendomshierligheter som skades ved reguleringen, og der drives ikke ferdsel eller fløtning av nogen art.

Der medfølger forslag til damreglement.

Vassdragdirektøren skal bemerke, at man ikke sitter inne med andre opplysninger om avløpsforholdene i vassdraget og de offisielle nedbørmålinger. Efter det foreliggende har jeg intet særlig å anføre i anledning av den av ansøkeren fremlagte kraftberegning.

Vedrørende den bygningstekniske side ved saken bemerkes at jeg i store trekk intet særlig har å innvende mot planen. De innsendte tegninger gir imidlertid ikke tilstrekkelig ma-

teriale til kontrollberegning, da jeg savner oppgave over dimensjoner for damprofil, tunnelversnitt, luker med optrekk, varegrinder m. v.

Jeg forutsetter at der — hvis konsesjon innvilges — som vanlig blir betinget kontroll med anleggets utførelse med bestemmelse om at planene skal være godkjent før arbeidet iverksettes og går da ut fra å kunne komme nærmere tilbake til saken, når det fornødne materiale foreligger.

Det medsendte utkast til reglement antar jeg bør endres endel. Imidlertid ligger forholdene således an at det turde være unødvendig å gå nærmere inn herpå nu.

Vassdragdirektøren antar at det i loven foreskrevne materiale er tilveiebragt i sådan utstrekning som det efter omstendighetene anses nødvendig til sakens bedømmelse.»

Saken har vært oversendt fylkesmannen i Troms til innhentelse av de for sakens realitetsbehandling nødvendige distriktsuttalelser.

Tromsøysund herredsstyre har i møte den 7de juni 1919 avgitt følgende enstemmige uttalelse:

«Under henvisning til herredsstyrets beslutning av 26de april 1919 sak 82 uttales, at herredsstyret er enig med vassdragdirektøren i at utbygningen fremmes i overensstemmelse med de i hans erklæring nevnte betingelser.»

Fylkesmannen i Troms har ved sakens innsendelse under 13de juni 1919 anført følgende:

«Der antas ikke å være andre interesserte, hvem saken bør forelegges til uttalelse.

Jeg anbefaler at andragendet innvilges.»

måtte bortfalle, såfremt konsesjonen gis på ubegrenset tid.

De årlige avgifter til stat og kommune vil man anbefale satt til henholdsvis kr. 0,10 og kr. 0,25 pr. innvunden naturhesterkraft.

Man har efter omstendighetene funnet å kunne samtykke i en trinvis utbygning av vassdraget, således at den samlede utbygning og regulering skal være fullført innen 12 år fra konsesjonens datum.

Under henvisning til Elektrisitetsforsyningskommisjonens ovenfor inntatte erklæring finner man ikke å burde foreslå konsesjonens meddelelse gjort avhengig av vilkår om ansøkerens deltagelse i et fylkeskommunalt kraftselskap.

I utkastets § 13 har man foreslått optatt bestemmelse om plikt for konsesjonæren til å samarbeide med andre kraftanlegg, hvis dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning.

Bestemmelse herom samt angående anleggets innretning for å muliggjøre sådant samarbeide forutsettes truffet av departementet.

Man antar at den i lovens § 12 punkt 15 fjerde ledd hjemlede adgang til fastsettelse av en høiere grense for kraftavgivelse enn den ordinære bør benyttes i nærværende tilfelle, hvorfor man med Elektrisitetsforsyningskommisjonen har satt kraftavståelsen til kommuner til 20 pet. med adgang til å opta bestemmelsen til revisjon efter 30 års forløp, jfr. utkastets post 19. Kraftavgivelse til staten foreslås ikke betinget.

Bestemmelser om opsamling av fattigfond i henhold til lovens § 12 post 7 og om sikkerhetsstillelse efter lovens § 12 post 16 er funnet unødvendige i nærværende tilfelle, hvor konsesjonæren er Tromsø kommune.

Under henvisning til utkastets post 16 bemerkes at utferdigelse av damreglement vilde bli gjort til gjenstand for særskilt innstilling.

Utkastet til betingelser er sålydende:

Utkast

til betingelser for regulering av Skarsfjordvassdraget på Ringvassøen i Troms fylke.

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vanfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Konsesjonen kan ikke overdras. Der som nogen del av vannfallene nedenfor reguleringsanlegget går ut av Tromsø kommunes eie, ophører konsesjonen, og vedkommende departement kan forby reguleringsanleggets bruk inntil ny konsesjon er meddelt.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget, skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. naturhesterkraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner, som Kongen bestemmer, kr. 0,25 pr. naturhesterkraft.

Økningen av vannkraften beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvannføring før reguleringen, som ansettes til 0,1 m.³. Ved beregningen av økningen forutsettes det at magasinet utnyttes paa en saadan maate at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der skal ansees som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet efter innstilling av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer efterhvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter efter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 17, skal, for såvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement efter innstilling fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

Avgifter har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svarer 6 pct. rente.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år, efterat konsesjonen er gitt og 1ste byggetrin fullføres innen en yderligere frist av 5 år. Den hele regulering skal være ferdig innen 12 år fra konsesjonens datum.

I fristene medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere, som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anlegget bruke norsk materiell, for såvidt dette kan fås like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere enn 10 — ti — procent overstiger den pris hvortil materiell kan fås fra utlandet. Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det påkrevet.

6.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeidsmaterialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med deres virkelige verdi beregnet efter hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fra drag for slitasje ved utleveringen. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine ar-

beidere, skal nettooverskuddet efter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for, at hans kontraktører opfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til efter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser, som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning, som er knyttet til anlegget.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelser av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er likeledes forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politiopsyn.

11.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrum efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistighe-

ter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt opsigelse skyldes arbeidstvist, avgjøres med bindende virkning av departementet.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning, som fylkesveistyret bestemmer, å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeide. Fylkesveistyrets avgjørelse kan innankes for departementet. Veier, broer og kaier, som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten forsåvidt departementet finner, at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til etter bestemmelse av vedkommende departement og på vilkår som dette fastsetter å samarbeide med andre kraftanlegg, når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning.

Konsesjonæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget som måtte finnes påkrevet av hensyn til sådant samarbeide. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tas ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

14.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand. Dets utførelse såvelsom dets senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

15.

Ved damanlegget skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller inskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne sig i den bruk av anlegget som skjer i krigsoiemed.

16.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement, som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonskjønn kan ikke påbegynnes, før manøvreringsreglementet er fastsatt.

17.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. Den tillatte opdemningshøide og den tillatte laveste tapningsgrense betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter, som konsesjonæren måtte la opta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om, hvordan målingene er utført.

18.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlegge finne sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

19.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi til den kommune, hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, etter departementets bestemmelse efterhvert som utbygning skjer, inntil 20 pct. av den innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2).

Forlangende om avståelse av kraft over 10 pct. til kommuner må fremsettes innen 10 år fra konsesjonens datum. Senere avgivelse av sådan kraft samt av kraft i henhold til tredje ledd kan alene kreves etterhvert som kraft blir ledig.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de samme kommuner uanset den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke kreve avgitt yderligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form, hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas efter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune kan uttages fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttages.

20.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regje-

ringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier.

21.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag, hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Man tillater sig således å

innstille:

Det tillates i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragreguleringer Tromsø kommune å foreta en regulering av Skarsfjordvassdraget på Ringvassøen, Troms fylke i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets innstilling av 21de april 1922 inntatte betingelser.

5. Bergens kommune.

(Fristforlengelse. Jfr. kgl. resol. av 11te april 1913, bind II nr. 21).

Kgl. resol. av 19de mai 1922.

Ved kgl. resol. av 11te april 1913 blev der i medhold av lov om vassdragsreguleringer i industrielt øiemed av 4de august 1911 meddelt Bergens kommune tillatelse til i det vesentlige overensstemmende med fremlagte planer å foreta en regulering av Samnangervassdraget i Søndre Bergenhus amt på endel nærmere angitte betingelser Herom henvises til Meddelte vassdragskonsessioner II s. 81 flg.

Blandt nevnte betingelser var også den at kommunen forpliktet sig til å påbegynne arbeidet innen en frist av 2 år efter tillatelsens meddelelse og fullføre samme innen en ytterligere frist av 5 år eller henholdsvis innen 11te april 1915 og 11te april 1920.